

Elżbieta Mieczkowska
Warmińsko-Mazurska Biblioteka Pedagogiczna w Elblągu

**NOWE ZADANIA BIBLIOTEK PEDAGOGICZNYCH
CZY ADAPTACJA REALIZOWANYCH DZIAŁAŃ EDUKACYJNYCH
- PRZYKŁADY DOBRYCH PRAKTYK**

Dnia 19 kwietnia 2013 r. weszło w życie Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 lutego 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych bibliotek pedagogicznych (Dz.U. 2013 poz. 369). Celem zmian wprowadzonych przez rozporządzenie jest szersze włączenie bibliotek pedagogicznych do procesu wspomaganie szkół i placówek oraz pracujących w nich nauczycieli (§ 1 ust. 1), w szczególności dostosowanie zadań i form działania bibliotek pedagogicznych do modernizowanego systemu doskonalenia nauczycieli.

Zmianie nie ulegają dotychczasowe zadania związane z gromadzeniem, opracowywaniem, przechowywaniem, udostępnianiem materiałów bibliotecznych, prowadzeniem działalności informacyjnej i bibliograficznej oraz inspirowaniem i promowaniem edukacji czytelniczej i medialnej. W katalogu dodatkowej działalności bibliotek pedagogicznych pozostawiono im prowadzenie działalności wydawniczej oraz organizowanie i prowadzenie działalności edukacyjnej i kulturalnej.

Wspieranie nauczycieli w realizacji zajęć dydaktycznych i wewnątrzszkolnego doskonalenia”, będące wcześniej obowiązkowym zadaniem bibliotek pedagogicznych, stało się obecnie elementem prowadzonego „wspomagania szkół i placówek w realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.

§ 1 ust. 2 pkt 2a

Działalność bibliotek pedagogicznych, polegającą na możliwości organizowania doskonalenia zawodowego pracowników bibliotek pedagogicznych i bibliotek szkolnych, zastąpiono obowiązkiem organizowania i prowadzenia wspomaganie bibliotek szkolnych (§ 1 ust. 2 pkt 2b), a ponadto podkreślono służbę księżnic pedagogicznych na rzecz bibliotek szkolnych, umieszczając stosowny zapis już w § 1 ust. 1 cytowanego rozporządzenia. Odzwierciedla to *status quo* działalności księżnic pedagogicznych i podkreśla jeden z najważniejszych obszarów ich dotychczasowej aktywności w sposób bardziej zdecydowany niż poprzednie rozporządzenie.

Dla pracowników bibliotek pedagogicznych najbardziej rewolucyjny jest zapis § 1 ust. 2 pkt 2 dotyczący wspomaganie. Ustawodawca wskazuje dwa obszary wspomaganie – wspomaganie szkół i placówek w realizacji zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, w tym w wykorzystywaniu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz wspomniane wyżej wspomaganie bibliotek szkolnych. To ostatnie zadanie nie budzi obaw środowiska, gdyż biblioteki pedagogiczne mają bogate doświadczenie we wspieraniu bibliotek szkolnych. Groźnie brzmi natomiast realizacja wspomaganie szkół i placówek, o którym mowa w § 1 ust. 4:

„4. Wspomaganie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, polega na:

1) zaplanowaniu i przeprowadzeniu w związku z potrzebami szkoły lub placówki działań, mających na celu poprawę jakości pracy szkoły lub placówki, obejmujących:

a) pomoc w diagnozowaniu potrzeb szkoły lub placówki,

b) ustalenie sposobów działania prowadzących do zaspokojenia potrzeb szkoły lub placówki,

c) zaplanowanie form wspomaganie i ich realizację,

d) wspólną ocenę efektów realizacji zaplanowanych form wspomaganie i opracowanie wniosków z ich realizacją;

2) organizowaniu i prowadzeniu sieci współpracy i samokształcenia dla nauczycieli, którzy w zorganizowany sposób współpracują ze sobą w celu doskonalenia swojej pracy, w szczególności przez wymianę doświadczeń”.

Perspektywa realizacji wspomaganie budzi najczęściej obaw i dyskusji. Stąd cenna jest inicjatywa Ośrodka Rozwoju Edukacji, który poprzez konferencje i cykle szkoleń dla pracowników bibliotek pedagogicznych przygotowuje nauczycieli bibliotekarzy bibliotek pedagogicznych do nowego zadania.

Kadra bibliotek pedagogicznych, dysponująca różnorodnymi kwalifikacjami i umiejętnościami, jest otwarta na nowe wyzwania i konieczność doskonalenia. Niejednokrotnie dowiodła, że potrafi efektywnie włączyć się w modernizację systemu oświaty w Polsce i bieżącą realizację lokalnych strategii rozwoju edukacji.

Biblioteki pedagogiczne od lat bezpośrednio i pośrednio wspierają nauczycieli szkół i placówek: organizują czy współorganizują seminaria, konferencje, prezentują zasoby informacyjne na radach pedagogicznych i podczas szkoleń dla nauczycieli. Dolnośląska Biblioteka Pedagogiczna w Wrocławiu bibliografuje zasoby edukacyjne Internetu. Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Lublinie i Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Poznaniu przygotowują pakiety edukacyjne dla nauczycieli poszczególnych przedmiotów.

Biblioteki pedagogiczne, dysponujące kadrami wszechstronnie wykształconą w innych niż bibliotekoznawstwo specjalnościach, podejmują w ostatniej dekadzie szereg działań szkoleniowych skierowanych do ogółu nauczycieli, np. Warmińsko-Mazurska Biblioteka Pedagogiczna w Elblągu od 2008 r. prowadzi szkolenia dla nauczycieli w zakresie TIK w trybie zajęć stacjonarnych i zdalnych, a Biblioteka Pedagogiczna w Skawinie prowadzi szkolenia dla nauczycieli, w zakresie bajkoterapii i biblioterapii.

Biblioteki pedagogiczne to miejsca promocji dorobku lokalnego środowiska oświatowego: dobrych praktyk, scenariuszy zajęć, innowacyjnych działań czy programów autorskich. Publikacje nauczycieli trafiały do zbiorów lokalnych bibliotek pedagogicznych lub były publikowane na ich stronach internetowych, np. *Forum nauczycieli* na stronie PBW w Lublinie, lub w formie materiałów samokształceniowych na platformach Moodle, lub w czasopismach bibliotekarskich wydawanych przez biblioteki pedagogiczne (Marcol 2010).

W sposób pośredni biblioteki pedagogiczne wspierały nauczycieli, realizując różnorodne zajęcia dydaktyczne dla uczniów. Nauczyciele bibliotekarze pomagali tym samym w rozwijaniu kompetencji informacyjnych i medialnych, zapoznawali z warsztatem informacyjno-wyszukiwawczym bibliotek, wdrażali uczniów do samokształcenia i wyzwalali pozaszkolną aktywność poszukiwania informacji. Oprócz lekcji z edukacji czytelnicy i medialnej w bibliotekach pedagogicznych, np. w Gdańsku, Łodzi, w WMBP w Elblągu Fili w Lidzbarku Warmińskim, odbywały się lekcje o tematyce regionalnej i historycznej. W PBW w Poznaniu i w WMBP w Elblągu odbywały się lekcje z przyrody i geografii.

Biblioteki pedagogiczne pełniły ważną rolę we wdrażaniu nowej matury – od 2005 r. w większości z nich pojawiła się oferta zajęć lub indywidualnych konsultacji na temat zasad sporządzenia bibliografii załącznikowej i przygotowania prezentacji maturalnej.

Biblioteki pedagogiczne z ich bogatymi materiałami multimedialnymi były też miejscem realizacji zajęć z wychowania do życia w rodzinie i profilaktyki uzależnień (jak w PBW w Słupsku) oraz bezpieczeństwa w szkole i poza nią (jak w WMBP w Elblągu). Jednym słowem realizowane zajęcia służyły rozwijaniu niemal wszystkich kompetencji kluczowych.

W Warmińsko-Mazurskiej Bibliotece Pedagogicznej w Olsztynie od kilku lat realizowane są ciekawe wystawy i towarzyszące im lekcje dotyczące historii literatury, które uświetniły obchody roku Herberta, Miłosa, Chopina i Korczaka.

Niektóre biblioteki pedagogiczne realizują zajęcia dydaktyczne z uczniami tylko w wyznaczone dni tygodnia, np. Edukacyjne Środy w PBW w Rzeszowie. Inne robią to zgodnie z potrzebami nauczycieli w dowolnych terminach. Coraz powszechniejsze stają się również zajęcia realizowane przez pracownika biblioteki pedagogicznej w konkretnej szkole. Kilka bibliotek w kraju udostępniło również swoje platformy edukacyjne do przeprowadzania konkursów dla uczniów.

Udział bibliotek pedagogicznych w projektach edukacyjnych i projektach międzynarodowych służących podnoszeniu kwalifikacji kadr oświatowych podkreślił miejsce księżnic pedagogicznych i ich rolę w edukacji równoległej. Projekt w ramach Comenius Regio „Blue and Green – Education outside the classroom”, w którym wzięła udział WMBP w Elblągu, udowodnił, że możliwe jest przeniesienie edukacji z klasy szkolnej do środowiska pozaszkolnego.

Wyjątkowe miejsce w działaniach księżnic pedagogicznych służących doskonaleniu nauczycieli zajmuje organizowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli bibliotekarzy bibliotek pedagogicznych i szkolnych. Dla tych ostatnich biblioteki pedagogiczne były miejscem samokształcenia i rozwijania umiejętności. Wobec braku doradców metodycznych ds. bibliotek szkolnych w regionalnych i lokalnych ośrodkach doskonalenia nauczycieli, księżnice pedagogiczne zlokalizowane w dawnych 49 ośrodkach wojewódzkich, zintensyfikowały działania na rzecz nauczycieli bibliotekarzy szkół. Aktywność bibliotek pedagogicznych była koniecznością, zwłaszcza że w ciągu ostatnich dziesięciu lat warsztat pracy nauczyciela bibliotekarza pracującego w szkole znacznie się przeobraził. Biblioteka szkolna przeszła transformację od tradycyjnej biblioteki szkolnej w szkolne centrum informacji (SCI). Nastąpiła automatyzacja procesów bibliotecznych i modyfikacja zadań bibliotekarza szkolnego z powodu dwukrotnej zmiany podstawy programowej.

Nauczyciele bibliotekarze szkół szukali pomocy w realizacji codziennych zadań. Skupieni niejednokrotnie wokół lokalnych bibliotek pedagogicznych zaczęli tworzyć zespoły samokształceniowe nauczycieli bibliotekarzy. Były one szczególnie powszechne w powiatach, choć przetrwały również w dużych miastach – choćby w Pedagogicznej Bibliotece Wojewódzkiej w Warszawie i jej filiach. Do dzisiaj zespoły funkcjonują np. w Bibliotece Pedagogicznej w Gryficach, Bibliotece Pedagogicznej w Białej Podlaskiej, Bibliotece Pedagogicznej w Nowym Sączu, PBW w Poznaniu Filii we Wrześni, Bibliotece Pedagogicznej w Skawinie. Spotkania zespołów odbywały się w filii biblioteki pedagogicznej lub naprzemiennie w bibliotekach szkolnych od trzech do pięciu razy w roku szkolnym. Na czele zespołu stał wybierany przez grupę nauczycieli bibliotekarzy lider, który pełnił rolę koordynatora działań. Odpowiadał za zebranie potrzeb szkoleniowych, przedstawienie do zaakceptowania planu działań, uzgodnienie z uczestnikami harmonogramu spotkań. Spotkania odbywały się co dwa miesiące – jak w WMBP w Elblągu Filii w Morągu – lub rzadziej i przyjmowały formę szkoleń przywarsztatowych, prezentacji przykładów dobrych praktyk pracy bibliotek szkolnych,

przeглядów literatury fachowej, warsztatów, prelekcji, wyjazdów edukacyjnych (zespół samokształceniowy przy Bibliotece Pedagogicznej we Wrześni). W niektórych przypadkach odchodzono od nazewnictwa „zespoły samokształceniowe”, niektóre inicjatywy przetrwały, a inne umierały śmiercią naturalną z powodu braku lidera oraz systematycznej diagnozy potrzeb.

Powstawanie zespołów samokształceniowych wynikało z potrzeb nauczycieli. Pozwalało stworzyć grunt wymiany doświadczeń, wzajemnego uczenia się i możliwości korzystania z fachowości kadry bibliotek pedagogicznych i specjalistów z zewnątrz. Wiele poprzednich inicjatyw służących samokształceniu nauczycieli bibliotekarzy szkół, szczególnie tych na bazie bibliotek pedagogicznych, przetrwało i dzisiaj jest szansa by budować na tych doświadczeniach sieci współpracy i samokształcenia.

Biblioteki główne najczęściej wspierały prace lokalnych zespołów samokształceniowych poprzez organizację regionalnych lub ogólnopolskich form konferencyjnych (choćby WMBP w Elblągu). Wiele konferencji i seminariów adresowanych do nauczycieli organizowano we współpracy z Serwisem Elektroniczna Biblioteka Pedagogiczna i Sekcją Bibliotek Szkolnych i Pedagogicznych SBP.

Zasługującą na uwagę inicjatywą było Forum Nauczycieli Bibliotekarzy organizowane przez Warmińsko-Mazurską Bibliotekę Pedagogiczną w Olsztynie, skupiające nauczycieli bibliotekarzy z rejonu oddziaływania biblioteki. Organizowane od 2003 r. średnio pięć razy w roku, na stałe wpisało się w ofertę doskonalenia nauczycieli bibliotekarzy województwa warmińsko-mazurskiego (zob. Wiśniewska 2013).

Aktywność bibliotek pedagogicznych na rzecz wspierania edukacji uwarunkowana jest koncepcją pracy placówki, doświadczeniem w działalności środowiskowej oraz kreatywnością kadry. Niebagatelną rolę w efektywności tego typu działań odgrywa implementacja nowoczesnych technologii, w tym wykorzystanie edukacji zdalnej. Ta ostatnia pozwala objąć ofertą wsparcia większą ilość osób, bez względu na bariery czasowe i terytorialne. Działalność edukacyjna na platformie jest obecnie realizowana w ośmiu bibliotekach pedagogicznych, wśród których niekwestionowanym liderem jest WMBP w Elblągu. Biblioteczne Centrum Zdalnej Edukacji udostępnia obecnie 15 kursów z prowadzącym oraz materiały samokształceniowe.

Doświadczenie w pracy na platformie jest niezbędne nie tylko w sprawnym koordynowaniu sieciami współpracy i samokształcenia, lecz także w edukacji nauczycieli. Technologie informacyjno-komunikacyjne są wykorzystywane w realizowanych stacjonarnie szkoleniach proponowanych przez biblioteki pedagogiczne w Elblągu, Wrocławiu, Toruniu i Rzeszowie, np. PREZI, HotPotatoes, tworzenie interaktywnych narzędzi dydaktycznych. Wersje kursów e-learningowych z prowadzącym na platformie są jedynie w ofercie WMBP w Elblągu.

Katalog wyżej wymienionych działań edukacyjnych księżnic pedagogicznych dopełniają spotkania autorskie, wystawy oraz liczne konkursy, o których informują strony internetowe wszystkich bibliotek.

Szerokie spektrum działań edukacyjnych księżnic pedagogicznych, kierowanych od lat do nauczycieli i uczniów, w moim przekonaniu daje bibliotekom pedagogicznym szanse na poprawną realizację zadań związanych z wspomaganiami szkół i placówek. Większość bibliotek pedagogicznych informuje o polityce oświatowej państwa, w swojej ofercie usług uwzględnia

priorytety MEN i podejmuje coraz więcej działań wspierających realizację zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych lokalnych szkół i placówek.

Część księżnic pedagogicznych, niezależnie od swojej struktury organizacyjnej, od bieżącego roku wspiera realizację projektów pilotażowych w powiatach planowanych na lata 2013–2015. Wśród partnerów i realizatorów projektów konkursowych w ramach Działania 3.5 *Kompleksowego wspomaganie rozwoju szkół* w ramach Priorytetu III PO KL są: biblioteki filialne, filie biblioteczne bibliotek pedagogicznych będących w strukturach ośrodków doskonalenia, biblioteki pedagogiczne połączone z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi w powiatowe centra rozwoju edukacji. Przykładowe działania partnerów:

- PBW w Katowicach Filia w Będzinie przygotowuje warsztaty informacyjne dla koordynatorów trzech sieci współpracy i samokształcenia powstałych w ramach projektu. Nauczyciele bibliotekarze będzińskiej filii na potrzeby szkół będą realizować zajęcia z edukacji czytelniczej i medialnej, zajęcia z elementami biblioterapii i zajęcia z edukacji regionalnej.
- PBW w Gdańsku Filia w Starogardzie, obok podstawowej działalności statutowej, będzie realizatorem półtoragodzinnych szkoleń dla nauczycieli 30 placówek w powiecie stargardzkim objętych wspomaganie. Będzie także gromadzić i udostępniać zasoby informacyjne zakupione do projektu za kwotę ok. 20 000 zł.
- ODN Biblioteka Pedagogiczna w Białymstoku Filia w Bielsku Podlaskim – na mocy porozumienia zawartego pomiędzy Marszałkiem Województwa Podlaskiego a Burmistrzem Bielska Podlaskiego – w ramach prowadzonej działalności informacyjnej i bibliograficznej ma przygotowywać zestawienia według potrzeb szkół uczestników projektu, ma ponadto otrzymać w darze, gromadzić i udostępniać literaturę wypracowaną przez nauczycieli szkół objętych wspomaganie.
- Biblioteka Pedagogiczna w Bartoszycach, będąca wraz z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną częścią składową Powiatowego Centrum Rozwoju Edukacji w Bartoszycach, jest współrealizatorem projektu skierowanego do szkół i placówek powiatu bartoszyckiego. Nauczyciel bibliotekarz jest szkolnym organizatorem rozwoju edukacji (SORE) i obejmuje wspomaganie sześć szkół, w których odbył spotkania z radami pedagogicznymi, uczestniczył w diagnozie potrzeb i wraz z wyłonionymi zespołami wziął udział w planowaniu realizacji procesu wspomaganie. Pomieszczenia biblioteki są biurem projektu, miejscem spotkań dwóch sieci współpracy i samokształcenia (dyrektorów i nauczycieli pedagogów oraz nauczycieli odpowiedzialnych za pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkołach) oraz miejscem spotkań pięciu nauczycieli realizujących zadania SORE. W ramach projektu placówka otrzyma sprzęt multimedialny, kserokopiarkę oraz laptopy, które będą wykorzystywane w latach 2013–2015 dla potrzeb SORE.

Do 10 listopada b.r. tylko kilka bibliotek pedagogicznych w kraju podjęło się fakultatywnie organizowania i prowadzenia wspomaganie¹. Wszystkie biblioteki zaczęły od określenia koncepcji realizacji nowych zadań, dokonały zmian w statutach oraz zakresach obowiązków pracowników i zmodyfikowały strukturę organizacyjną. Powstały w nich wydziały do spraw

¹ Obowiązek ten spocznie na księżnicach pedagogicznych w dniu 1.01.2016 r. zgodnie z zapisami § 5 ust.1 cytowanego rozporządzenia MEN z dnia 28 lutego 2013 r.

wspomagania, które rozpoczęły kampanię informującą o nowej ofercie (strona internetowa, plakaty informacyjne i tradycyjne informatory).

Prekursorką wspomaganie realizowanego przez biblioteki pedagogiczne w miastach nieobjętych pilotażem była Dolnośląska Biblioteka Pedagogiczna we Wrocławiu. Po przekształceniu Wydziału Promocji w Wydział Wspomaganie powierzyła ona trzem osobom realizację zadań związanych z wspomaganie. Jedną z nauczycielek bibliotekarek była uczestnikiem systemowego projektu „System doskonalenia nauczycieli oparty na ogólnodostępnym kompleksowym wspomaganie szkół”. DBP we Wrocławiu określiła obszary wspomaganie i objęła kompleksowym wspomaganie trzy placówki, z którymi podpisano już we wrześniu stosowne porozumienia oraz przygotowano roczne plany wspomaganie.

Warmińsko-Mazurska Biblioteka Pedagogiczna w Elblągu rozpoczęła od zmiany struktury organizacyjnej i stworzenia bogatej, spójnej z podstawą programową, oferty zajęć edukacyjnych dla uczniów wszystkich etapów kształcenia na rok szkolny 2013/2014. Kierownik Wydziału Wspomaganie Edukacji i Multimedii wyszedł z inicjatywą zintensyfikowania ilości i tematyki zajęć edukacyjnych, które – realizowane w siedzibie biblioteki lub przez jej nauczyciela bibliotekarza w klasie szkolnej – uatrakcyjnią proces dydaktyczny. Ważne miejsce w ofercie, którą opublikowano na stronie internetowej biblioteki i dostarczono w wersji papierowej do szkół Elblągu, zajmują oczywiście zajęcia służące rozwijaniu kompetencji informacyjnych i medialnych. Obok nich znajdują się propozycje zajęć z przyrody, informatyki, języka polskiego, religii, poruszające kwestie bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa w sieci – wszystkie zgodne z podstawą programową. Wydział Wspomaganie Edukacji i Multimedii, który powstał w związku z restrukturyzacją Biblioteki Głównej już 1 stycznia 2013 r., skupił osoby wyposażone w umiejętności i kompetencje ułatwiające wspomaganie szkół i placówek – nauczycieli i uczniów. W wydziale pracują trzy osoby, jedna z nich to szkolny organizator rozwoju edukacji (SORE), a dwie to koordynatorzy sieci współpracy i samokształcenia. Wszyscy pracownicy Wydziału Wspomaganie Edukacji i Multimedii posiadają umiejętności w zakresie stosowania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK), doświadczenie w realizacji szkoleń dla nauczycieli w zakresie wykorzystania TIK oraz umiejętność pracy na platformie, w tym zarządzania spotkaniami w tzw. chmurze. To pozwoliło na powołanie dwóch sieci współpracy: jednej dla nauczycieli bibliotekarzy, a drugiej dla nauczycieli zainteresowanych technologiami informacyjno-komunikacyjnymi.

WMBP w Elblągu w bieżącym roku szkolnym przygotowała ponadto bogatą ofertę propozycji szkoleniowych w zakresie TIK dla wszystkich nauczycieli. Są wśród nich szkolenia stacjonarnych i zdalne na bibliotecznej platformie Moodle.

W październiku 2013 r. udało się stworzyć otwarty katalog propozycji kompleksowego wspomaganie, który uwzględniał priorytety polityki oświatowej państwa na rok szkolny 2013/2014 oraz zakładał pomoc szkole w podniesieniu jakości kształcenia, w szczególności przy efektywnym wykorzystaniu TIK w pracy wszystkich podmiotów szkoły. Jego powstanie poprzedziły rozmowy dyrektora biblioteki z dyrektorami szkół celem wytypowania obszarów pracy placówek, które pracownicy biblioteki mogliby objąć wspomaganie: pomoc w diagnozie, planowaniu, realizacji i ewaluacji doskonalenia obszarów pracy szkoły. Przekonanie szkół do współpracy okazało się bardzo trudnym zadaniem, gdyż te z pewną rezerwą odnosiły się do wspomaganie proponowanego przez WMBP w Elblągu. Ich obawy potęgowały: stereotypowe postrzeganie roli bibliotek pedagogicznych, brak rzetelnej wiedzy o możliwości

realizacji nowych zadań statutowych, brak doświadczeń nauczycieli bibliotekarzy w realizacji wspomaganie i tylko teoretyczne przygotowanie kadry biblioteki do nowej roli oraz poparte tradycją szukanie pomocy we wspomaganie w ośrodkach doskonalenia nauczycieli. W końcu udało się przekonać do współpracy dwóch dyrektorów szkół, których nauczyciele korzystali z oferty szkoleń w zakresie TIK a uczniowie z zajęć edukacyjnych. Szkoła podstawowa oczekiwała działań służących promocji czytelnictwa stąd wybrała ofertę „TIK w procesie promocji czytelnictwa w szkole podstawowej”, szkoła ponadgimnazjalna chciała podnieść jakość kształcenia poprzez uatrakcyjnienie zajęć edukacyjnych i rozwój umiejętności w zakresie tworzenia e-zajęć, stąd wybrała ofertę „Platforma edukacyjna w pracy nauczyciela”. Każdej ze szkół wyznaczono opiekuna SORE. Obejmując wspomaganie ww. szkoły w rocznych planach wspomaganie (RPW), uwzględniono zasoby kadrowe i sprzętowe biblioteki, której pracownicy będą też ekspertami w zakresie TIK. Podwójna rola biblioteki, zdaniem autora niniejszego opracowania może usprawnić realizację procesu wspomaganie, szczególnie gdy obok doskonalenia nauczycieli będzie wzmacniana aktywność poznawcza uczniów w trakcie zajęć edukacyjnych realizowanych w szkołach i bibliotece.

Oferta zajęć edukacyjnych, doskonalenia pracowników oświaty i przykładowych ofert wspomaganie szkół i placówek jest dostępna na stronie internetowej WMBP w Elblągu (www.wmbp.edu.pl).

Warmińsko-Mazurska Biblioteka Pedagogiczna w Olsztynie jest instytucją wspomagającą realizację pilotażowego projektu wspomaganie szkół, realizowanego przez miasto Olsztyn. W roku szkolnym 2013/2014 zamierza stworzyć sieć współpracy nauczycieli bibliotekarzy, wykorzystując lojalność nauczycieli bibliotekarzy szkół i ponad dziesięcioletnie doświadczenie w organizacji cyklicznych forów nauczycieli bibliotekarzy. Kadra biblioteki doskonali swoje umiejętności, uczestnicząc w szkoleniach dla przyszłych szkolnych organizatorów rozwoju edukacji i koordynatorów sieci współpracy i samokształcenia. Olsztyńska księżnica prowadzi szereg zajęć edukacyjnych dla uczniów, które z pewnością wzbogacą proces wspomaganie szkół i placówek.

Reasumując, należy podkreślić, że biblioteki pedagogiczne są otwarte na realizację nowych zadań na rzecz wspomaganie szkół i placówek. Tempo i zakres ich wdrażania zależy od wielu czynników, w tym od dalekowzroczności organów prowadzących i mądrości kadry kierowniczej księżnic pedagogicznych z jednej strony oraz od kreatywności nauczycieli bibliotekarzy i umiejętności uczenia się na przykładach dobrych praktyk z drugiej. Można jednak mieć nadzieję, że biblioteki pedagogiczne dysponujące potencjałem doświadczeń na rzecz wspierania środowisk oświatowych, mądrze go wykorzystają w ciągu najbliższych dwóch lat, bo organizacyjne uczenie się, doskonalenie kadr i zasada *benchmarkingu* nie są obce księżnicom pedagogicznym.

BIBLIOGRAFIA

Marcol A., (2010), [Czasopisma bibliotek pedagogicznych na przykładzie „Dialogów Bibliotecznych”](#), „Warsztaty Bibliotekarskie” nr 1–2 (dostęp dn. 20.11.2013).

Wiśniewska M., (2013), [10 lat Forum Nauczycieli Bibliotekarzy w Warmińsko-Mazurskiej Bibliotece Pedagogicznej im. Prof. Tadeusza Kotarbińskiego w Olsztynie](#), „Biuletyn Nauczycieli Bibliotekarzy”, nr 2 (dostęp dn. 20.11.2013).

Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
tel. 22 345 37 00
fax 22 345 37 70

www.ore.edu.pl